

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Januárius' 25-dikén, 1822.

Franczia Ország.

A' Belfortban felfedezett öszszeesküvéstről ezeket írják a' Helvétziai szélekről: — „Ma még semmi bizonyost nem tudunk ezen öszszeesküvés' gerjesztőjinek célzások felől. A' Kolmári Apellatorium' tagjai, kik, mint Biztosok, a' történetnek elő-megvizsgálására Belfortba küldettek, még mind ott foglalatoskodnak azon tisztekkel együtt, kik az Osztály' Generalstábjától hozzájuk adatra vannak, azért, minthogy katonaszemélyek is belé avatták magokat a' dologba. Belfortban már sok házaknál tetettek vizsgálódások; és sok emberek, kikhez gyanú férkezett, fogságra vitettek Kolmárba, a' Departament' fő városába, hol a' pernek rend szerént való elintézése fog folytatatni. A' mik most Belfortban történnek, csak előrevaló intézetek. Ha illy fontos dologban holmi magános tudósításoknak hitelt adhatunk, ezen öszszeesküvés sokkal szélesebb kiterjedésű, mint eleintén gondolták: hanem, minthogy az elő-elintéztetésnek végződéséig minden körülállásai titokban tartatnak, tehát természeti dolog, hogy semmi bizonyost meg nem tudhat róla a' közönség. Sokak s ezek közt katonatisztek is, a' kik ezen öszszeesküvésben részesek voltak, a' Jura' hegyein által Helvétziába futottak: hanem, mint hallatik, a' Franczia Ország' lőszék' kivánságára már néhányak megfogattak. — Csak miat beszédet említi a' Párisi Journal is, hogy a' Belforti öszszeesküvésnek főbb gerjesztőji, Pegulu, Des-

bordes, Brue, Lacombe, azon tisztel együtt, a' kinek vigyázása alá Belfortban az ő elfogatásokkor bizattak volt, de a' ki őket úgy őrizte meg, hogy vélek együtt éllantott, az Ország' határszélén elfogattak volna.

Straszburgban illy katonai hirdetést tettek közönségessé ezen Belforti történetről: — „Már tudva van a' Jan. 3dikán kiadott hirdetésből, hogy melly szépen viselte magát a' Belforti őrző sereg Jan. 15ő napján. Az 5dik katonai Osztály' Kommandánsa siet ezen őrző seregnek tudtára adni azt, hogy a' Király, minekutána ezen szép cselekedetnek körülállásai elejébe tartsztettek volna, a' maga atyai jószágának első kiomlásakor megparancsolta a' Hadi Ministernek: Hogy a' Belforti őrző sereghöz tartozó tiszteknek és köz katonáknak, az ő kimutatott hűségekért és jó indulatjokért, az ő Felsége Királyi megelégedését nyilatkoztassa ki; hogy azon tiszteket, altiszteket, és Közembereket, kik az ő magokviseleteik által magokat különös megkülömböztetésre érdemesítették, ő Felségének nevezze meg; hogy tiz embert, név szerint Remyt a' Strázsamestert, Georgetet a' Káplárt, Degoulaukourtot, Rouliert, Tibervillét, Peronnét, Közembereket, kiket megvesztgetni iparkodtak, de a' kik, mint becsületes katonák, minden fenyegetődzéseknek és sugallásoknak ellentállottak, a' Királyi testőrző seregbe vegyen-be; továbbá, hogy tüstént nevezze a' Becstület-Légiónak Kommandánsaivá Tonlain Urat, a' Király' Helytartóját s Belforti Kommandáust és Reigne

Urát a 29dik Linea-Regement Oberstlieutenantját; Debaute és Plomb Urakat pedig, ugyan azon Regementbéli Kapitányokat, ugyan azon Legió-Rendjének tisztjeivé. Továbbá, hogy azon gyávákat, kik a becsület regulája ellen bűnhődtek, a midőn kirendelt helyeikről eltávoztak, a katonai laistromból haladék nélkül töröljék, a melly büntetés mellett ezek még azt a büntetést is szenvedjék, a melly reájok, mint összeesküdtekre, avagy mint szökevényekre, még kimondathatik. Katonák! a Belforti őrzőseregnék alkalmazossága vala a Király eránt viseltető jóindulatját és hűségét kimutatni, valamint szintén ti is tündököltetni fogjátok a magatokét, ha az esztelenek a magok dühösségében a Király szívét megsebesíteni, s a mi szép Országunkat ismét széllyelszággatni iparkodának. Költ. Strasburgban Jan. 11dikén 1822ben. — Aláírta: Báro Pamphile-Lacroix, a Királyi seregnek General-Lieutenantja s az 5dik Katonai-Osztály Kommandánsa.

Heves vetekedésekkel töltötték idejüket Jan. 12dikén a Követek kamarájának úgy nevezett Liberalis és Royalista, más szókkal a bal és jobb oldalon lévő tagjai. Spy nevű ember a Chalonai Departamentből küldött a kamara elejébe egy kérelmet, az eránt, hogy a nyomtatási szabadságnak megrontóji ne az Esküdtek ítélőszéké, hanem a Királyi-ítelő bírák által ítéltesse meg. A Referens úgy ítélte, hogy a nyomtatási szabadságot illető új törvényjavallásnak megfontolására kinevezett Biztosság elejébe kell ezen kérelmet is adni. Gen. Foy (a Liberalis részen) azt javallá, hogy minden további vizsgálat nélkül félre kell ezen kérelmet tenni, minthogy ez mind a Király kinyitó beszédével, mind pedig a Kamara által adott nevezetes felelettel, sőt a Constitú-

ció principiumaival is ellenkezik. Pardessus (a Royalista részen) másként ítélte, azt mondván, hogy nem a Constitúció, hanem egy későbbi törvény bizta a nyomtatási bűnhődéseknek megítélését az esküdtekből álló ítélőszékre, következésképpen, ugyan ez, későbbi törvény által ismét élvethetetik az Esküdtek ítélőszékétől. A Spy Ur kívánsága tehát nem ellenkezik a Constitúcióval (ezen okoskodás nagyon tetszett a Royalista résznek). — Chauvelin (a Liberalis részről): „Csudálkozni lehet a Royalista résznek ezen hirtelen való gondolkodási megváltozásán. Valyon honnét veheti magát azon principiumoknak helybehagyása, melyet csak kevéssel ezelőtt ezen rész az előbbeni Ministerekben gyalázott? Talám megnyerte már azon intézeteknek (intitúcióknak) behozatását, mellyek nélkül a Constitúció fenn nem állhat. Nem! hanem, kijöttek a tegnapi Monitörben a sok újjelémozdittatások. (Erre a bal oldalon bravót kiáltottak.) Ha ezen kamara eszébe nem veszi, eszébe fogja Francia Ország venni, hogy azok a kegyelem-mutatások s azok a reménységek, mellyeket ily módra ezen Monitör kijelentett; emez Uraknak gondolkodásaikat megváltoztatta; hogy az az állandóság, mellyet ezen Urak, a kamara által a Király beszédére adott válaszbán, a Ministerektől kívánták, nem egyéb volt, hanem csak az, hogy a Conservateur nevű Ujságnak dolgozó társait, jutalmaztassák meg, egyiket a másik után mozdítsák elé. (Ezen szókra a Liberalisok kaczagásra fakadtak; a jobb részen ülők morgolódtak.) — Elebeszélte Chauvelin, hogy miként viselte magát egy időtől fogva az Ujságok Censurája. Felhozta egyebek közt, hogy minden Journal-írókhoz parancsolat érkezett, hogy a Journalok politziáját tárgyazó új törvény-

javallásról, mely most a kamara előtt van, semmi okoskodásokat kiadni nem részellenek: de e mellett a Quotidiénnek csakugyan még is megengedtetett, hogy a Fiévé megjegyzéseit ugyan ezen tárgyról kiadja. Egyéb példákat is hordott fel Benjamin Constant annak megmutatására, hogy mely nagy részrehajlás uralkodik a Censúra dolgában. Felhozta, hogy némelly (Ultra) írók még a kamara Orátorai ellen is kikeltek a Censúra engedelmével, pedig, így szól, a kamara tagjai a Constitúziótól vették a magok öröklési hatalmokat; már pedig a Constitúzió által megesmertett hatalman kívül semmi egyéb törvényes hatalom nincsen. — Gróf Marcellus protestált ezen Tudomány ellen, kinyilatkoztatván: hogy Franciaországban semmi oly hatalom nincsen, mely egyedül a Királynak fő és törvényes hatalmától nem folya ki; maga a Constitúzió is csak a Király által áll feun; s ezen kamarának hatalmai is, mellyekről a mondatik, hogy ezekkel ő a Constitúzió által birna, tulajdonképpen csakugyan a Királytól folya ki, mint hogy a Constitúziót is a Király adta Franciaországnak; semmi nemzeti nincs Franciaországban, a mi Monarkhiai nem volna (erre a jobb oldalon nagy megelegedés, a balon pedig zugulódás hallatott.) — Lamet (a bal oldalon) ekképpen okoskodott: Legitim néki csak annyit tesz, mint Legitimus, törvényes, törvényel megegyező; a gyermek Legitimus, ha a törvény megesmeri; a gyermekek része legitimus, ha azt a törvény az ő tulajdonoknak mondja; a Legitimusság mindenkor csak az örökös következést, a következési just illeti; s ő csak ezen tekintethen esmeri-meg valamely Dynastiának a thronusra való következési Legitimusságát: de ha a Legitimusságon vala-

mely Isteni just (jus divinum) oly just akarnak érteni, a mely szerint a nemzet a királynak tulajdona volna, így ő ezt nemzet-bántási bűnnek tartja. — Ezen okoskodás nagy zugást okozott, a melynek elcsendesedése s a vetekedéseknek még jó darab ideigtartása után voksolásra bocsátatott a kérdés, s a Liberalisok ellen feles vótumokból álló többséggel meghatározatott, hogy a Spy kérelme adattassék által megvizsgálás végett a feljebb nevezett Biztosságnak.

Bourbon Királyi Hercegné Jan. 10 dik napján 1 órakor a Genova' templomába ment imádságos ájtatoskodásra; 2 órakor Procezzsió-járás kezdődött, mellyel a Hercegné is megindult; de nem soká észekbe vették a mellette lévők, hogy tántorog, és csak alig alig állhat a lábain; végre le is roskadt. Felvételvén, az ott közel levő Törvénytanulók Oskolájába vittek, hova nem soká öszszegyültek az oda közellakó Orvosok és Seborvosok, de semmi iparkodásaik által vissza nem hozhaták a halottat az életre. Négy órakor megérkezvén oda az Orleáni Herceg, a meghaltak unoka öcse, azonnal Franciaország Cancellariusá s a Protokollum készítéshez szükséges egyéb személyek után küldött. Későbbre az Udvari Minister Marquis Lauriston s a Fő Cerimoniamester Marquis Dreux-Brece is megérkeztek, s ezeknek jelenlétekben második Protokollum készitetett, s estvéli 11 órakor a holt test a maga volt lakó Udvarába vitetett. — (A meghalt Hercegaszszony Orleáni Ludovika Mária Theresia Batilde, a világra lett St. Cloudban Jul. 5dikén 1750 ben. A Bourboni Herceghez feleségül ment Apr. 24dikén 1770ben. Gyermekek csak egy volt, az 1804ben megületett

Englieu Princz; kinek szerencsétlen halálától fogva a' Herczegné soha meg nem szűnt keseregni és csak a' Rabszolga és jó szolgálat kereste enyhülését.

Spanyol Ország.

A' Párisi Ujságlevelekben ezek találhatnák Madridból Dec. 31dik napjáról: — A' Státustanács naponként üléseket tart, mellyekben a' Király is mindenkor jelen szokott lenni. A' tárgyak, mellyek felett a' tanácskozás foly, a' Corteseknek mostanság tett végzéseiket illetik. December 24dikén meghatározta ezen Státustanács, hogy Sevilla ellen fegyveres erőt küldjön, a' melly ott a' Király' parancsolatai s a' Királytól oda küldetett tisztviselők eránt engedelmisséget szerezzen: hanem midőn Dec. 27dikén a' Corteseknek azon határozása elé-vétetett volna, hogy a' Király a' maga mostani Ministereit bocsássa el, már ez nagyon heves vetekedéseket okozott a' Tanácsban, úgy hogy semmi végzés se lehetett belőle. Nagyobbadon úgy nyilatkoztatták ki magokat a' Tanács tagjai, hogy a' Cortesek akkor, midőn a' Király' Ministereire nézve illy határozást tettek, a' Korona' jusaiba avatták magokat: mások úgy itéltek, hogy a' Cortesek határozásának nem engedelmeskedni annyi lenne, mint azzal nyilvánságos ellenkezésre lépni. A' Király nagyon meg volt indulva, és sem egy se' más határozásra reá nem lehetett venni, mivelhogy noha Castannos elejébe terjesztette ő Felségének, hogy a' Státustanácsosoknak nagyobb része mit itéljen, a' kisebb rész csakugyan olly megjegyzéssel állott-élé, hogy még a' nagyobb rész se' mondotta-ki annak tellyes módja szerint a' maga' ítéletét. Ezen tekintetből tehát a' következő ülésre tetetett által a' végső határozás: azt gondolják azonközben, hogy ekkor s azután

se' fogja a' Király magát arra venni, hogy mostani Ministereit elbocsássa, valameddig Kadix és Sevilla a' Királytól oda rendeltett tisztviselőket be nem fogadják.

A' Tudományok' és Mesterségek' Akademiája Madridban Dec. 4dikén ülést tartván, harminczhat új tagokat választott, kikről azt jegyzik meg, hogy 12, Megfranciásodottak (a' Francziáknak hajdani barátjaik) is találhatnák közöttök, a' kik eddig közönséges hivatalokból s egyéb intézetekből kizorítva voltak. Ezen dolog sokaknak nagy bámulásra szolgáltatott alkalmatosságot. Némellyek úgy itélnek, hogy ezzel oda nézett volna a' Király, hogy az egymással ellenkező részek között politikai összeolvadást kezdjen csinálni: hanem mások más okát gondolják a' dolognak, azt tudni illik, hogy, mivel a' Constitúció szerént a' Cortesek gyűlésének tagjai a' két esztendőnek eltelése után sem az új Cortesi gyűlés' tagjaivá, se a' Státustanács' sem némelly egyéb fő intézetek' tagjaivá nem választathatnak, s innen a' következtetik, hogy illy sok kizorítás által a' Státus' főbb szolgálataira alkalmas emberek' dolgában idővel fogyatkozás adhatja magát elé: erre nézve az Országlószerék nem akarja a' Megfranciásodott, különben derék Spanyoloknak, további kizorítások által, még annál is érezhetőbbé tenni.

A' Francia Ujságlevelek beszélnek továbbá, hogy a' Cortesek között olly egyesületet kezdett formáltatni, melly azt akarja véghez vinni, hogy a' Spanyol Constitúcióban bizonyos változások tétessenek, tudniillik, hogy a' Francia s Anglus Constitúcióval megegyező módon, Spanyolországban is két kamarából, az az Pairekből és Követekből álljon a' tervényhozó gyűlés, hogy a' Királynak feltétel nélkül való Veto adassék, s hogy ugyancsak

néki a' törvények' iniciativuma is vissza-adassék, 's végre hogy a' Perma-nens Deputázió eltöröltessék. Hanem mind ezeknek, ha megtörténnének is, csak az 1825dik esztendőben lehetne megéssni, mi-yel hogy az 1812dik esztendőben készült, 's az 1820dikban megerősítetett Constitu-tzió által megtiltatott az, hogy ezen Con-stitúzió 12 esztendőnek eltelték előtt változás nétessek. Hanem már csak a' hal-lására is annak, hogy Pairkamara fog-na felállítatni, dohogni kezdtek a' közön-séges Spanyol levelek. —

Dec. 31diken illy tudósítást vett az Országglószék Murciaiból, hogy ott néptá-madás történt; az eddig volt Fő tisztikarok letétettek, 's a' nép Brigadéros Don Pi-quarolo Gregórt, a' Malagai gyalog Rege-ment Obersterét tette Polgári Kormányo-zóvá. — Orosz Birodalom.

Sz. Petersburgból Dec. 28diken. A' Sz. Synodus által éppen most kihirdetett Laistrom szerint, de a' melyben csak a' Görög-Orosz Egyházhoz tartozók találta-nak az egész Orosz Birodalomban, az 1819 dik esztendőben — 796,426 fiú, 725,708 leány, együtt vévén 1,522,708 gyerme-kek születtek, és így 90,686tal telt többre a' születtek száma, mint a' mennyire 1818 ban telt volt. Meghaltak 467,668 férjfi, 431,441 asszony, mind együtt 919,109 emberek, és így 44,102vel többen, mint 1818ban. Az előtt, hogy öt esztendőt ér-tek volna, 233,697 fiú gyermekek hal-tak-meg. A' férjfi halottak között (az ass-zony emberek nincsenek felgyeztetve), a' 80 esztendőt 18,741 — a' 90ent 9724 — a' 100at 1094 — a' 105öt 324 — a' 110ot 179 — a' 115öt 98 — a' 120at 56 — a' 125öt 23 — a' 130at 13 — a'

140ent 2 élte felyül. Igen méltó a' meg-jegyzésre, hogy ha az első 10 gyermeki esztendőket kivesszük a' 60—65 esztén-dősök közt esett legtöbb halál, tudniillik 17,745 oly férjfiak haltak, a' kik 60—65 esztendőjüket töltöttek, tehát az egésznek valami egy 26 vagy 27 része. A' szület-tek száma 603,025el haladta felyül a' hal-lottak számát. Házassági életre lépett 340,212 pár ember, a' melly 4813al mul-ja felyül az 1818dik esztendőbeli házások' számát.

A' Császári Akademia által 1822re kiadatott Kalendarium szerint, a' vasárna-pokon kívül 65 egyházi és Státus-innapi napok, 's három Vitézi-innapi napok tar-tatnak-meg. Ezekon kívül még 36 napo-kon nem tartanak üléseket semmi Itélő-széki tisztviselő karok, és semmi Osko-lákban nincsenek tanítások. Mind ezeken kí-vül 6 napokon ugyan annyi nevezetes győzedelmekért tartanak innapi könyör-géses ájlatosságok. A' győzedelmek, mel-lyeknek emlékezete ezen napokon inne-peltetik, ezek: a' Portával Kutschuk-Kai-nardsgiben kötött békesség 's a' Tauriai tartományoknak az Orosz Birodalommal lett öszszecsatoltatása; a' fregátoknak el-vétetése Hangoudonál és Greenhaamnál; Narva városának megvéttetése; a' Prusz-szus armádán Aug. 19diken nyert győze-delem; a' Generalis Lowenhaupt ellen nyert győzedelem; és Schlüsszelburg vá-rának elfoglaltatása.

Német Ország.

Hannoverában illy Királyi Rendelést hir-dettek ki Jan. 9diken:

„György, 's a' t. Hannoverában való megfordulásunkor, a' mi ott lakó alattvaló-inknak erántunk és Királyi Házunk eránt

bizonyított hűsége és jó hajlandósága által megillettétven, arra a határozásra indítottunk, hogy ezen jó indulatot, Nemzeti Kokárda rendelés által nyilatkoztassuk ki, a' melly tekintetben tehát ezeket rendeljük: 1) A' valóságos Hazafiúi jó indulatnak jeléül szolgáló megkülönböztető czímen, sárga és fehér karimájú feketé kokárda legyen. 2) Ezen kokárdát minden Hannoverai tisztjeink a kalapjaikon fogják viselni. Hasonlólag megengedtetik annak viselése mind azoknak, kik születési vagy egyéb alattvalói ösztököttesben vagynak Hannoverához, és a' 20 esztendő megériék. — 3) Elvesztődik ennek hordozásához való jus, az ellenség előtt bizonyított gyávaság, a' szolgálatból való törvénytelen kilépés, s olly büntetés által, melyre fenytő házi, s egyéb meggyalázó büntetés randeltetett.

Ujabb Tudósítások.

Spanyol Ország. — A' Ministeri Kurir Londonban így irt Jan. 10dikén Spanyol Orzágnak jelenlévő állapotjáról: — „Ma reggel vetjük a' December 27dikéig szülő Madridi Ujságleveleket. Folytában mind egy formájú tudósításokat foglalnak magokban, a' külömbkülömb Spanyol tartományokban folyó zürzavasokodásokról. Majd az egész Ország külömbkülömb névű fakíziókra van feloszolva, s egyik fakízió a' másiknak torkába akarja verni a' kést. Itt a' Constitúzió' ellenségei támadták meg annak barátjait; amott a' Patrióták meszárolják a' Serviliseket; ismét másutt csupa prédáló pusztítanak büntetés nélkül, míg az alatt a' Király a' maga fő városában, úgy szólván, megszállás alatt tartatódik és csak annyit tehet, hogy a' Corteseknél panaszol, a' kik pedig magok se' tehetnek egyebet, hanem csak dekla-

mációs válaszokat határozzák ö Felségéhez. Mi már második ízben is kihíltuk közöltük, hogy nem látjuk lehetségesnek azt, hogy ezen Chaosból rendtessessen kihozni, valameddig ezen Revolúzió is mind azokon a' fordulásokon által nem esik, a' mellyek az effélé politikai göröcsöket és nyilatkoztatásokat követel szokták, — A' Párisi Gazette szerint Barcelloña Dec. 30dikán valósággal függetlennek nyilatkoztatta magát.

Belfort. — Az itt felfedezett özszeesküvésről ezeket közlik a' Mosellai Ujságlevelek: „A' 29dik Regiment' Latellier és Watebled nevű két altisztjei, Brundrutban megaláztatván, elfogattak. Salvaterra és Verniere Lexueilben hasonlóképpen. Egy Belforti embernél 3 hármasszínű zászlót, 400 kokárdát, s külömbkülömb formaruhákhoz való czifraságokat találtak meg, valamint számos puskatöltéseket is. Egy más személynél, a' ki Párisból jött ide, hét pakét puskatöltést, sőt az uczákon is találtak fegyvert s effélé töltéseket. Számos három színű kokárdákat szedték fel az uczákról. Az ólta, hogy a' Pairkamara az úgy nevezett 19dik Augustusi özszeesküvés tagjaira az ítéletet kimondotta, Penulu, Brue, Desbordes, és Lacombe mind a' Belforti vidékeken tartózkodtak.

Jan. 21d. Bécsben, a' Státuspapirainak közep-árrok:

Státus kötelezőlevele 5 pCtmal Conv. P. 74 29/32; Sorsvonásos költsön 1820ról 100 f. C. P-ért 113 1/4; Ugyan az 1821ről 100 f. C. P-ben 94 1/2; Bizonyítás 1821 diki költsönrel 100 f. C. P-ben 94 5/8; Bécs Városi Banko Obligáziók 2 1/2 pCtmal 35 5/8. — 100 f. Conv. P. 250 f. V. C-ban. — 1 Bank-Aktzia 645 3/4 f. C. P.

Magyar Országgyűlés

Méltóságos Szögényi Szögényi Sigmund Personális Nagysága, a Királyi Curia minden Itéléteinek kinyomatását méltóztatott rendelni. A nyomtatás már folyamatban is van, s Petrózai Trattner János Tamás Úrnál szerezhető.

Közelebbi Újság-leveleinkben a szokatlan időjárásról közölt példákhoz még ezt függesztjük a Pesti Újság szerint, hogy ott, Méltóságos Szilasy József Hétszemélyes Tábla Bíró Úr kertjében, az almafa nemcsak virágzott, hanem gyümölcse is egy jókora diónál nagyobbra megnőtt.

H i r d e t é s

Előfizetés útján kiadandó Magyar Hazai Polgári Magános Törvény íránt, melly néhai Királyi Tanácsos Kelemen Imre Úr „Institutiones Juris Hungarici Prævati” czímet viselő s másodszor is kijött, becses Munkájának, már tökéletesen elkészült, felsőbb helyeken dicséretesen helybeágytatott, hasonló négy könyvben és oly módon intézett, világos, könnyen érthető magyár Fordítása, hogy azt nem csak a Tudósok, hanem Hazánkban minden nemű Magyar Polgárjai is megszerezvén, az anyanyelven hasznosan olvashatják. Ugyan is az eddig igen drága deák könyvet, most magyarául, 40, vagy 100 ívre telendő nyomtató papirosra eszesen nyomtatva, három réztáblával s a boldogult Szerző mejképével ékesítve 10 ft; postapapirosra 15 ft; velinen 20 fton Előfizetés útján megnyerhetni. Az Előfizetésnek öszveszerzésére, kiknek a magyar nyelv, törvény és közjó előmozdítása íránt viseltető buzgó törekedések tekihtetéből, becses neveik örök emlékezetnek okáért ki fognak a

Munka végén nyomtatattani, a szokott adik példánynak ingyen leendő szives általengedése mellett, a T. N. Vármegyéknek s Ns. Szabad Kir. Városoknak T. T. Fő és Al-Jegyzőit s mind azokat, kiket idő, alkalmatosság és környülállások a közjó előmozdítására hívogatnak, teljes és tökéletes bizodalommal kérjük, és egyszerűen mind arra is, hogy az öszvegyüendő pénzt, Pestre nyugtatvány mellett, legfeljebb a jövő Józsefnapi Pesti vásárig, Tek. Szathmáry József Budai Agens Úrhoz, ki a pénzről minden esetre felelni fog, frankón felküldeni méltóztassanak, hogy az első vagy Személyekről tanító Rész nyomtatása, Ns. Petrózai Trattner János Tamás Úrnál elkezdődhessen, és az a közelebb esztendő Júniusi, a többi Részek pedig Novembéri Pesti Vásárra mind elkészülhessenek.

Az Előfizetés idején túl a Munkának boltbeli drágább árra fog békövetkezni.

A Kiadó, és most már a Magyar Törvény Könyvön (Corpus Juris) dolgozó.

Néhai Méltóságos Vajai Vay József Úrnak, Cs. K. Tanácsosnak, a Hétszemélyes Tábla közbirójának, és a Refor. Tiszán inneni Superintendenciájaja Nagyerdemű Fő Curátorának, utolsó tiszteletére. Tállyán, Jan. 10d. 1822.

Gyászol a Pataki Pallás,
Zogok mellette a Vallás,
Szörnyű nagy a bánatja!

Sirnak a Muzeák fiai,
Hogy oda van a Nagy Vay,
Többé nem ápolgatja.

Sőt magának a' Hazának,
És a' Magyar Diétának
Jóltevő Geniusa

Illy kivivelt Emberéért
Nagy Lelkének eltüntéért —
Sirásához van jussa!!

Jer hát gyászos Melpomene,
Keressük fel merre mene,
A' tsillagok rendikbe.

Itt is nem a' kisebbeknek
De talán a' Felsőbneknek
Számok közé illik be.

Majd, ha reája akadunk,
És bús könyekre fakadunk,
Szentelt árnyékja mellett:

Súgjunk meg, hogy a' Pataki
Múzsáknak gyenge fiai
Könnyeznek sirja felett.

A' Hegy allyán iziprust fűznek
Gyászos jelül minden szűznek,
Közönséges a' bánat,

A' mellynek keserves árja
Lelkeinket által járja
Kitsit, Nagyot, úgy elhat.

Méltó is Ő azon Kegyre,
Klio, s Calliope egyre,
Hogy minálunk gyászolják:

Katedránk, Oskoláink
Kedves Lónyanok, és Fáyok,
Virtusit magok szólják.

Mi, Nagy Férfi, érdemidet,
Jeles, Nagy, Dérek tetteidet
Jobban nem tisztelhetjük,

Mint ha jobb kezünket adjuk,
És síródnál felfogadjuk,
Hogy azokat követjük.

Sebő Pál.

B Á T O R I T Á S.

Mint egy Vándornak éjjeli
Útja, olyan életünk;
Sok féle szín' bajjal teli,
S csak baktatva mehetünk.

De lehet, hogy reménytelen,
A' sötétség' homálya
Eloszlik s a' szív véletlen
Enyhülését találja.

Bátran azért menjünk - el,
A' sors' menk felejtett - el,
Hát ha még a' ma' hegy megé -
Egy szerencsét rejtett - el.

Mindég tehát bizakodva
Nézzünk - le az inségre:
Hát ha holnap mosolyogva
Jön - fel a' nap az égre?

Néhai Mátéh Jánosné,
szül. Újfalusi Krisztina.

Feladó Redaktor: Albi Pánbzel Dániel.

Nyomatató: Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix, (Im Müllerschen-Gebäude Nr. 648).